Список літератури

1. Гудзь О.Є. Цифрова економіка: зміна цінностей та орієнтирів управління підприємствами. Економіка. Менеджмент. Бізнес. 2018. № 2(24). С. 4–12.
2. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про концепцію розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки» № 67-р від 17.01.2018. URL: https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/pro-shvalennyakoncepciyi-rozvitku-cifrovoyi-ekonomiki-ta-suspilstva-ukrayini-na-20182020-roki-ta-zatverdzhennya-planu-zahodivshodo-yiyi-realizaciyi/
3. Миколюк О.А., Бобровник В.М. Управління підприємством в умовах діджиталізації економіки. Вісник Хмельницького національного університету. 2021. № 4. С. 142-146.
4. Климчук О.В. Сучасні тренди та глобалізаційні виміри управління інформаційними технологіями і системами в Україні. Економіка і організація управління. 2021. № 1 (41). С. 72-85.
5. Як цифрова трансформація допоможе розвитку вашої організації? Платформа Creatio для управління бізнес-процесами і CRM. URL: https://www.terrasoft.ua/page/digital-transformation

УДК 336.02

СВІТОВИЙ ДОСВІД АНТИКРИЗОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ

А. Демченко, зд. гр. МЕ-22
Науковий керівник: ***Т. Немченко,*** канд. екон. наук, ст. викл.
Центральноукраїнський національний технічний університет

В Україні, незважаючи на воєнний стан, поставлено питання, як в найкоротші терміни вийти з економічної кризи, яка охопила весь світ, на всіх рівнях економіки, що обумовлює необхідність здійснення антикризового управління. Оскільки останніми роками більшість країн стикається з проблемами, які супроводжуються кризовими явищами, то існують моделі антикризового регулювання, які дозволяють за допомогою їх детального вивчення визначити актуальні для впровадження в Україні в умовах повоєнного відновлення.

Мета роботи полягає в дослідженні інформації про останні світові кризи та антикризові стратегії, які були застосовані з метою вибору найкращої моделі для регулювання кризи в Україні.

Узагальнення дослідження вчених дає змогу констатувати, що антикризове управління – це процес цілеспрямованого впливу органів державного управ ління на упередження, недопущення та мінімізацію негатив них наслідків кризових явищ з метою забезпечення сталого економічного розвитку.

В сучасному світі застосовують економічні та адміністративні методи антикризового регулювання. Адміністративними можуть виступати такі: застосування санкцій, формування результативної законодавчої системи, контроль над діяльністю суб'єктів. Економічні ж методи звертають увагу на рівень безробіття, стан банківських установ, курс валют. [2, ст. 25-26]

Приходимо до висновку, що для регулювання економікам України необхідно залучати із багажу світового досвіду такі методи, які зумовлюватимуться її потребами: певні умови для зростання темпів економічного зростання, стабілізації економіки та розвитку соціальної сфери, контроль над екологічною безпекою та зростання населення.

Тепер вважаємо за потрібне виділити два основні напрями антикризових заходів. Перший напрям внутрішній, тобто базується на залучення власних ресурсів. Другий напрям спирається на природні існуючі проблеми. Головною метою цього напряму є зміцнення спільної боротьби з кризовими явищами. [2, ст. 25]

Цікавим у плані запозичення досвіду антикризового регулювання України є досвід США.

Антикризове регулювання економіки США базується на таких принципах:

- діяльність у сфері підприємництва доступна кожному;
- застосування комплексу заходів, спрямованих на стабілізацію фінансів та дозвіл на

вивіз капіталу.

Дослідження досвіду США базується та дає змогу виділити для України найкращі методи антикризового регулювання:

- експорт капіталу;
- стимулювання ділової активності;
- створення і контроль рівних умов боротьби;
- індикативне планування. [1, ст. 9]

В цьому ключі пріоритетними складовими вдосконалення антикризового державного регулювання є:

- вдосконалення управління фінансами;
- оптимізація інструментів і процедур;
- поєднання зусиль різних відомств;
- координація діяльності інспекторів. [1, ст. 9]

Антикризове регулювання економіки у Європейському Союзі спрямоване на діяльності конкретних компаній. Кожна країна має власні особливості протікання кризових явищ. Як правило, спільним для більшості країн є переглядання ефективності банківських систем, формування фондів, приділяється достатня увага також сфері туризму.[1,ст. 9-10]

Фіксальні заходи ЄС для подолання криз включають в себе:

- створення ініціативи для підтримки державних інвестицій для лікарень, малих та середніх підприємств, ринків праці та регіонів;
- надання кредитних відпусток боржникам;
- розширення сфер [2, ст. 26]

Економіка кожна країни ЄС має свої особливості, однак, на нашу думку варто звернути увагу на досвід Великобританії та Франції - представників двох моделей антикризового регулювання: англійської та континентальної.

Великій Британії притаманна англійська модель, яка характеризується незначною часткою державного сектора в економіці. Підкреслимо, що під час світової кризи ця країна здійснила серйозні зміни в економці, підвищивши роль держави. [1, ст. 10]

Для Франції характерна континентальна модель, яка також притаманна для деяких високорозвинених країн Європи як Італія, Німеччина, Швеція.

Головні риси антикризового регулювання економіки у Німеччині наступні:

- приватна власність, вільна конкуренція;
- необхідність застосування активної ролі держави, яка полягає у наданні громадянам свободи підприємництва, відповідальність за організацію грошового обігу, боротьбу з кризовими явищами, створення рівних умов.

Зазначимо низку факторів явищ, які використовуються для протистояння кризовим явищам у ЄС.

1. Реформування фінансової системи. Потрібно мати стабільний фінансовий ринок, основною функцією якою є – надання кредитів, пенсій і позик.
2. Збереження прийнятного рівня зайнятості.
3. Сприяння стабілізації глобальної економіки.

Держава, яка має давні традиції активного втручання в економічні процеси - це Японія. Головними інструментами її економічної політики є стабілізація, перерозподіл доходу. Держава створює плани і прогнози з метою стабілізації. Ми можемо зазначити, що Японії притаманний ефективний процес державного регулювання, тобто саме це забезпечує політик застосування антикризових заходів.

Можемо виділити основні напрями антикризової політики Японії:

- викуп акцій;
- зниження податків на прибуток підприємств;
- зменшення відсоткової ставки;
- розвиток торговельного фінансування;
- надання розстрочки. [1, ст. 10-11]

Загалом, адаптуючи японський досвід, можемо виокремити такі напрями, регулювання яких керівництво України має посилити в першу чергу:

- забезпечити можливість відновлення фізичного та психічного здоров'я громадян;
- захист сфери зайнятості та бізнесу;
- відновлення стійкої економічної структури;
- відновлення підприємницької активності, зокрема розширення обсягу пільгових послуг, насамперед у малому та середньому бізнесі, постраждалих від військової агресії. [2, ст. 26]

Підсумовуючи, зазначимо, що антикризове регулювання - це процес управління, яке спрямоване на упередження негативних наслідків кризових явищ з для стабілізації економічних процесів забезпечення сталого економічного розвитку. Досвід світового антикризового регулювання є масштабним, однак для українських реалій варто вибрати ті його напрями, які дозволять якнайшвидше забезпечити повоєнне відновлення економіки нашої держави. Узагальнюючи світовий досвід провідних країн, можемо констатувати, що в Україні для виходу з кризи, перш за все варто звернути увагу на формування сприятливого підприємницького середовища, застосування заходів, що сприятимуть соціальному захисту населення, зменшенню негативних наслідків банкрутства підприємств та посилення міжнародної співпраці для залучення інвестиційних коштів для повоєнного відновлення нашої держави.

Список літератури

1. Савченко В. Ф., Козлянченко О. М. Світовий досвід антикризового державного регулювання. Науковий вісник Полісся. 2016. №1 (5). С. 7-13
2. Сидоренко К.В., Ващенко А. В. Сучасні антикризові стратегії розвинених країн світу. Економічний простір. 2020. №159. С. 24-27.

УДК [612.3+796](616)

ПРАВИЛА ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ ДЛЯ ЛЮДЕЙ, ХВОРИХ НА ДІАБЕТ

А. Ножнова, зд. гр. МЕВ-21
Науковий керівник: ***В. Махно,*** викладач
Центральноукраїнський національний технічний університет

Необхідність досліджувати питання ведення здорового способу життя при захворюваності на діабет обумовлено тим, що по-перше, станом на 2021 рік було зареєстровано приблизно 1.4 млн випадків діабету в Україні, що складає приблизно 3,3% відсотки населення держави. По-друге, ця хвороба посідає третє місце за поширеністю [1].

Цукровий діабет – це хвороба, яка виникає внаслідок підвищеного рівня глюкози в крові, тобто є наслідком гіперглікемії. Медицина розрізняє 2 типи діабету. І тип спричиняється відсутністю інсуліну – гормону підшлункової залози, який засвоює глюкозу. Як наслідок, в організмі людини утворюється надлишок глюкози в крові. В основному, діабет І типу виникає у дітей або молоді, і в основному виникає при успадкуванні. В свою чергу, ІІ тип виникає внаслідок нестачі інсуліну або його недостатньої спроможності засвоїти глюкозу. Він виникає найчастіше у людей середнього та похилого віку внаслідок неправильного способу життя. Тому цей тип часто називають «набутим» [2].

Особливість цукрового діабету полягає у тому, що він є хронічним захворюванням, а значить є невиліковним. Тим не менш при належному лікуванні та дотриманні здорового способу життя із врахуванням особливостей протікання цієї хвороби можна зменшити вплив діабету на якість життя і збільшити його тривалість. Ключовими факторами у покращенні стану здоров’я людей, хворих на діабет є харчування та фізична активність.